

Att. Anne Marie Wegersleff Hansen
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

16. maj 2023

Vedr. høring over udkast til bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af katte samt konsekvensændringer i fire øvrige bekendtgørelser.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 20. april 2023 vedr. høring over udkast til bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af katte samt konsekvensændringer i fire øvrige bekendtgørelser (J.nr. 2022-15-31-00374). Det Dyreetiske Råd har følgende bemærkninger.

Det Dyreetiske Råd har tidligere, og efter anmodning fra den daværende regering, udtalt sig om katte ([Udtalelse om katte, 2004](#)). Her fremsatte Rådet en række anbefalinger vedrørende både ejerkatte og herreløse katte, bl.a. at der blev udarbejdet regler vedr. erhvervsmæssigt hold af katte. Rådet hilser på den baggrund udkastet til bekendtgørelsen om krav til hold af katte velkommen. Herunder skitseres mere konkrete anbefalinger fra udtalelsen, hvor de har relevans for bemærkningerne til indeværende høring.

Vedr. § 3 om katte i bur:

Det Dyreetiske Råd anbefalede i udtalelsen om katte et forbud mod at holde katte i bur, med undtagelse af korte perioder som dem der er skitseret i forslaget § 3, stk. 2. Rådet kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Vedr. § 6 om overdragelse af katte:

Det Dyreetiske Råd anbefalede i udtalelsen om katte et lovmæssigt krav om, at killinger skal være minimum 12 uger gamle, før de må videreformidles, bortset fra særlige tilfælde, fx af hensyn til moderkattens velfærd, eller hvis killingerne alligevel er moderløse, hvilket også skitseres i forslaget § 6, stk. 2. Rådet kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Vedr. § 9 om aflivning af katte:

Det Dyreetiske Råd kan naturligvis tilslutte sig, at den, der vil aflive en kat, skal sikre sig, at katten aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Det Dyreetiske Råd har tidligere udtalt sig om usikkerheden ift., om den person, der vil aflive et dyr, besidder de nødvendige kompetencer ([Udtalelse om dyreværnsloven, 2016](#)). Her fandt Rådet, at der er behov for at evaluere både de metoder, der anvendes, og kravene til de personer der må foretage slagting og aflivning. Rådet pegede bl.a. på begrænsningen i dyrearter, som slagtere er uddannet til at slagte, og på privatpersoners adgang til selv at foretage aflivning.

I forhold til den indeværende høring er Det Dyreetiske Råd derfor betænkeligt ved nogle af de nævnte muligheder, der foreslås i § 9. Rådet er klar over, at der er tale om videreførelse af gældende regler, men Rådet finder stadig, på linje med udtalelsen om dyreværnsloven

fra 2016, at disse regler bør evalueres. Overordnet set mener Rådet, at hvis dyr skal beskyttes bedst muligt mod smerte og lidelse jf. dyrevelfærdslovens § 2, og aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt jf. § 9, stk. 1, i denne hørings bekendtgørelse, så bør aflivning kun foretages af personer, der har viden om både velegnede metoder og håndtering i forhold til den relevante dyreart.

- *Vedr. stk. 2 om personer der må foretage aflivning:*
Det Dyreetiske Råd mener ikke, at slagtere nødvendigvis har adgang til metoder til aflivning af en kat på en måde, der sikrer, at katten aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Dertil kommer, at katte kan være vanskelige at håndtere, hvilket indebærer en yderligere risiko for, at katten lider unødigt. Hvis andre personer end dyrlæger og personer med jagttegn skal kunne foretage aflivning af en kat, mener Rådet, at de bør have modtaget uddannelse/instruktion specifikt vedrørende aflivning af katte jf. de krav, der stilles i bekendtgørelsens § 11.
- *Vedr. stk. 3. om aflivning af killinger op til en uge efter fødslen:*
Det Dyreetiske Råd sætter spørgsmålstegn ved, om privatpersoner (der ikke har modtaget instruktion i aflivning af killinger) er i stand til at udføre aflivning på en måde, der sikrer, at killingerne aflives så hurtigt og smertefrit som muligt. Killinger er ganske vist lettere at håndtere end en voksen kat, men valg af aflivningsmetode og udførelsen af den vil stadig være afgørende for, om dyret lider unødigt ved aflivningen.
- *Vedr. stk. 5 om aldersgrænse for at måtte bedøve eller aflive katte:*
Det Dyreetiske Råd kan tilslutte sig, at der sættes en aldersgrænse.

Rådet finder det imidlertid uklart, hvilken form for bedøvelse, der her i stk. 5 bringes på bane. § 9 nævner ikke i øvrigt noget om bedøvelse forud for aflivning, fx krav om at anvende bedøvelse eller krav til bestemte bedøvelsesmetoder. I Bekendtgørelse om aflivning, herunder slagtning, af dyr (hvor regler vedr. katte nu skal videreføres i denne hørings bekendtgørelse) nævnes bedøvelse ganske vist i den generelle aldersgrænseparagraf, der nu videreføres her, men ellers nævnes bedøvelse kun specifikt i forbindelse med regler vedr. slagtning (ikke aflivning). Rådet er derfor i tvivl om, hvorvidt det er en fejl, at bedøvelse nævnes i § 9 stk. 5, da katte typisk bliver aflivet, ikke slagtet.

Det Dyreetiske Råd mener overordnet set, at bedøvelse kan være hensigtsmæssig forud for nogle aflivningsmetoder. Hvis Rådets øvrige forslag herover indarbejdes, har Rådet tillid til, at dyrlæger, jægere og andre personer, der har modtaget uddannelse/instruktion i aflivning af katte vil kunne vurdere behovet for og arten af bedøvelse forud for, at der foretages aflivning, samt udføre dette på en forsvarlig måde.

Vedr. § 10 om forsvarlig behandling ved indfangning af herreløse katte:

Det Dyreetiske Råd mener, at kravet bør omfatte alle katte, ikke kun herreløse. Kattens ejerstatus vil desuden i nogle tilfælde kun kunne fastslås efter indfangning, fx ved skanning af en chip.

Vedr. § 11 om indfangning og aflivning af herreløse katte:

Jf. bemærkningen til § 10 anbefaler Det Dyreetiske Råd, at der skelnes mellem krav til indfangning og krav til aflivning, da kattens ejerstatus ikke altid kan fastslås forud for indfangningen.

Vedr. § 25 om kattenes opholdsrum:

Det Dyreetiske Råd anbefalede i udtalelsen om katte, at kattenes opholdsrum indrettes, så kattens adfærdsmæssige behov så vidt muligt kan tilgodeses. Rådet pegede her på forskellige former for berigelse, og at det tilgængelige areal med fordel kan udnyttes i højden, da katte foretrækker højt placerede udkigsposter. Rådet kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Vedr. § 29 og § 30 om størrelser på opholdsrum og løbegårde:

Det fremgår af § 25, at arealerne, som kattene har adgang til, bl.a. i størrelse skal tilgodeses dyrenes behov for bevægelse og naturlig udfoldelse. Katte er aktive dyr, og Det Dyreetiske Råd mener ikke, at de anførte arealstørrelser (inkl. en løbegård på 6 m²) giver tilstrækkelige muligheder for, at kattene kan få motion og få dækket deres adfærdsmæssige behov. Dertil kommer, at der ikke stilles krav om, hvor stor en del af døgnet, at kattene har adgang til løbegården.

Det Dyreetiske Råd mener, at kattene i perioder af døgnet godt kan holdes på de anførte arealstørrelser, men der bør stilles et minimumskrav til antal timer i døgnet, hvor katten har adgang til en løbegård, og det skal være en løbegård med et væsentligt større areal. Hvis de nævnte begrænsede arealer fastholdes som eneste opholdssteder, mener Rådet, at det kun bør være tilladt i en kortere periode af kattens liv.

Vedr. § 32, stk. 2 om socialisering af killinger:

Det Dyreetiske Råd anbefalede i udtalelsen om katte, at opdrættere sikrer killingernes socialisering i forhold til mennesker med en tidlig og positiv kontakt, fx ved at lege og kæle med dem, så de kommer til at fungere bedst muligt som familiedyr. Rådet kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Vedr. § 33 om den virksomhedsansvarliges uddannelse og erfaring:

Det Dyreetiske Råd anbefalede i udtalelsen om katte, at stilles krav til personalets kvalifikationer ved erhvervsmæssigt hold af katte. Rådet kan på den baggrund tilslutte sig forslaget i § 33, stk. 1. I forhold til § 33, stk. 3 finder Det Dyreetiske Råd det imidlertid bekymrende, at blot et års erfaring kan sidestilles med uddannelse, uden at der i øvrigt er nogen kontrol med den pågældendes kvalifikationer. Rådet finder, at hvis denne mulighed skal fastholdes, bør der samtidig stilles krav om, at der ved tilsynsførende dyrlægers besøg i den virksomhed, hvor erfaringen er erhvervet, ikke har været nogle dyrevelfærdsmæssige anmærkninger til den pågældende virksomhed, og at personen ikke er straffet jf. bekendtgørelsens § 37 eller anden lovgivning vedr. dyrevelfærd.

Vedr. § 36 om tilknyttet dyrlæge:

Det Dyreetiske Råd anbefalede i udtalelsen om katte, at stilles krav om dyrlægetilsyn ved erhvervsmæssigt hold af katte. Rådet kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Med venlig hilsen,
Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder